

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.486/2011/4.szám

A Kúria a dr. Rácz Zoltán ügyvéd (...) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Ivanovits Andrea ügyvéd (....) által képviselt alperes neven Támogatások Igazgatósága (alperes címe) alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. április 12. napján kelt 22.K.32.151/2010/6. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 22.K.32.151/2010/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtott agrár-környezetgazdálkodási támogatások igénybevételének részletes feltételeiről szóló 61/2009. (V.14.) FVM rendelet (a továbbiakban: FVMr) rendelkezéseire alapítottan támogatás iránti kérelmet nyújtott be a hatósághoz 2009. június 3-án. Kérelméhez szaktanácsadási szerződést, tagsági igazolást, érettségi bizonyítványt, és technikus oklevelet csatolt be.

Az alperes a 2010. január 21-én kelt számú határozatában a felperes kérelmét elutasította. Határozatát azzal indokolta, hogy a támogatáshoz szükséges minimális pontszám 44,2 volt, amellyel szemben a felperes 43,1-et ért el, ezért a minimális pontszámot el nem érő kérelemnek - forráshiány miatt - nem adhatott helyt. Érdemi döntését az FVMr, a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: MVH eljárási törvény), valamint a közigazgatási

hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseire alapította.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Azzal érvelt, hogy az alperes megszegte az MVH eljárási törvény 55. § (3) bekezdésében és a Ket. 50.§-ában foglaltakat, mivel határidőt mulasztott és nem tett meg mindent a tényállás tisztázása érdekében. Sérelmezte, hogy az alperes nem hívta fel hiánypótlásra, nem kötelezte nyilatkozattételre, nem hallgatta meg törvényes képviselőjét, és nem teljesítette indokolási kötelezettségét. A perben tartott első tárgyaláson hivatkozott az MVH eljárási törvény 41. § (4) bekezdésének és a Ket. 1. § (2) bekezdésének, 4.§ (1) bekezdésének megsértésére is. A perben tartott utolsó tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy méhésszettel rendelkezik, ezért 0 pont helyett 10 pontot kellett volna kapnia, és 2003. november 3. óta foglalkoztat felsőfokú végzettséggel rendelkező agrármérnököt. Sérelmezte, hogy az alperes mindössze 1 pontot adott a sérülékeny vízbázisú területre a megítélése szerint megállapítható 6 helyett, a nitrátérzékeny területre pedig csak 3,1-et a megadható 10 ponttal szemben. Azt hangsúlyozta, hogy az általa előadottakat az alperesnek hivatalból kellett volna figyelembe vennie, és kérte tanúk meghallgatását.

Az alperes ellenkérelmében a határozatában foglaltakat fenntartva a felperes keresetének és bizonyítási indítványának elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperesnek - a jogszabályi rendelkezések értelmében - minden egyes pályázatnál, tehát a jelen ügyben vitatottnál is igazolnia kellett volna a feltételek meglétét, de ennek nem tett eleget.

Az elsőfokú bíróság a felperes bizonyítási indítványát és keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

Az FVMr. 2. § 31. alapján a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy megfelel a jogszabály által előírt feltételeknek. A felperes csak a jogszabályban előírt határidőn túl hivatkozott arra, hogy felsőfokú végzettségű agrármérnök is áll az alkalmazásában, erre vonatkozó dokumentumot azonban nem csatolt be, nem igazolta, hogy ezt a tényt a kérelmében feltüntette volna, vagy, hogy ez az adat egyéb pályázataiban már szerepelt volna, és e körben a perben sem bizonyított.

A kérelem benyújtására nyitva álló határidő az FVMr. 31.§ (2) bekezdése értelmében jogvesztő, ezért, és az FVMr. 31. § (9) bekezdés a) pontja és e § (12) bekezdés c) pontja, továbbá 3. számú melléklete értelmében a határidő letelte után nincs lehetőség a dokumentumok pótlására.

A felperes tévesen hivatkozott a Ket. alapelveinek és 50. §-ának megsértésére. Jelen ügyben ugyanis az eljárás kérelemre indult, ezért a pályázat kedvező elbírálásához szükséges feltételek

meglétét nem az alperesnek, hanem neki kellett volna bizonyítania, mégpedig a rendelkezésre álló határidőben és módon, de ennek nem tett eleget.

Az alperes jogszerűen mellőzte a méhcsalád figyelembe vételére irányuló kérelem teljesítését is az MVH eljárási törvény 41. § (4) bekezdése és az FVMr. 31. § (12) bekezdés c) pontja értelmében, mivel a támogatási kérelem benyújtására nyitva álló határidő leteltét követően ezen adat tekintetében hiánypótlásra már nem volt lehetőség.

Az alperes nem vitásan túllépte az ügyintézési határidőt, ez azonban az előzőekben részletezettekre figyelemmel az ügy érdemi elbírálására nem hatott ki. A felperes a peres eljárás során - a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint eljárva - nem bizonyította, hogy kérelme alapos lenne. A felperes a perben sem tett meg mindent annak érdekében, hogy az iratok között fellelhető közigazgatási iratokba betekintsen annak ellenére, hogy emiatt a tárgyalás is elhalasztásra került, és érdemi álláspontjának, illetve bizonyítékainak előterjesztésére 30 napos határidőt is kapott. Ez utóbbinak a felperes még 5 hónap elteltével sem tett eleget, eljárása, magatartása a per indokolatlan elhúzására irányult.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte ennek hatályon kívül helyezését, kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az alperes határidő mulasztása, amely az MVH eljárási törvény 55. § (3) bekezdésébe ütközik, nem tekinthető lényeges eljárási jogszabálysértésnek, és azt is, hogy az alperes eljárása megfelelt a Ket. 50. §-ában foglaltaknak. Álláspontja szerint az alperesnek el kellett volna fogadnia a korábban beadott és pozitívan elbírált pályázataiban rendszeresen szereplő elsőfokú végzettséget igazoló oklevelet. Hangsúlyozta, hogy hiánypótlási felhívással megoldható lett volna a támogatáshoz szükséges pontszámok elérése. Hivatkozott arra is, hogy a bíróság nem bírálta el a Ket. alapelveinek megsértésére vonatkozó érvelését.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a Pp.275.§-a alapján eljárva - a rendelkezésére álló iratok alapján, a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben - azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet tényállása jogszerű, az hiánytalan, kizárólag iratszerű tényeket rögzít, és helytállóak az okszerű és a logika szabályainak is megfelelő bizonyíték értékeléssel levont ténybeli és jogkövetkeztetések is. Az elsőfokú bíróság teljesítette indokolási kötelezettségét is, ezért ítélete - a felperesi érveléssel ellentétben - megfelel a Pp. 206. § (1)

bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében, és a jogvita eldöntésére irányadó jogszabályi rendelkezésekben foglaltaknak.

A felülvizsgálati kérelemben előadottakra figyelemmel a Kúria csupán a következőkre kíván rámutatni:

A felperesnek a kérelmére indult eljárásban bizonyítania kellett volna a jogszabály szerinti feltételeknek való megfeleléseit, mégpedig az FVMr a 31. § (2) bekezdése és 31. § (9) bekezdés a) pontja, továbbá (12) bekezdés c) pontja és 3. számú melléklet 10. szerinti szabályozásból következően az erre nyitva álló jogvesztő határidőn belül. A felperes a jogvesztő határidőn belül kizárólag szaktanácsadási szerződést, tagsági igazolást és középfokú végzettséget igazoló oklevelet nyújtott be, amelyek után megkapta a megítélhető maximális pontszámot. Agármérnöki felsőfokú végzettségre vonatkozó adatot a felperes a pályázatában, és az ehhez mellékelte dokumentumaiban nem jelölt meg, ilyenre nem is hivatkozott, és e tárgyban a peres eljárás során sem bizonyított. Ez utóbbinak egyébként - ahogyan erre az elsőfokú bíróság helyesen rámutatott - ügydöntő jelentősége nem lett volna, mivel a felperes erre az érdekkörébe eső körülményre csak a jogszabály szerint nyitva álló, jogvesztő határidőn túl hivatkozott. Megjegyzi a Kúria is, hogy felsőfokú képzettséggel rendelkező személy alkalmazására vonatkozó adatokkal egyébként is csak a felperes rendelkezhetett, ez az ő érdekkörébe tartozó olyan adat, amely kapcsán nem áll fenn törvényi vélelem arra nézve, hogy minden évben azonos, mivel nyilvánvalóan változhat, ezért a felsőfokú iskolai végzettségről az alperesnek - felperesi hivatkozás hiányában - nem volt és nem is lehetett hivatalos tudomása, e körben tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettség nem terhelte. A felperes tehát a jogvita eldöntésére irányadó - előzőekben megjelölt speciális szabályok miatt - tévesen hivatkozott a Ket. általános szabályának, az 50.§-nak a megsértésére.

Az alperes nem vitásan túllépte az MVH eljárási törvényben megjelölt ügyintézési határidőt. Az elsőfokú bíróság azonban ezt jogszerűen értékelte az ügy érdemi eldöntésére ki nem ható eljárási jogszabálysértésnek. Ennek indoka pedig nemcsak a jogvesztő határidők elmulasztása, hanem az is, hogy az MVH eljárási törvény 41.§ (4) bekezdése nem engedi meg hiánypótlási felhívás kibocsátását, de még az önkéntes hiánypótlást sem.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pereszes felperes a Pp.78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2012. április 12.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó
bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk.bíró**